

premagali. Da se ognejo maščevanju | zval Jurij), Kačić-Bartulovići, Kačić-Ogrov, odselijo se v Primorje in na | Miošići itd.

obrežju jadranskega morja si sezidajo močen grad — Gradec imenovan. Tako nam pripoveduje sam pesnik v pesmi na str. 283.¹⁾ Toda Ogri jih tudi tukaj poiščejo in nekega dne, ko so Kačići odšli z doma, planejo na njih grad, oplenijo ga ter odvedejo njih žene in otroke. Kačići jim nečejo biti dolžni plačila za tako krutost; hitro uderó za njimi, pobijejo jih in jim vzmó vse, kar so bili zaplenili.

Ob času turških vojsk so se Kačići hlabro vojskovali in branili svoj dom. Narod jih je častil kot svoje dobrotnike in branitelje ter jim bil radovoljno udan. Sčasoma se je pleme Kačićev na daleč razširilo, pa tudi izgubilo prejšnjo moč in slavo. Posamezne rodbine tega plemena so poleg svojega plemenskega imena dobile še drugo, vsaka po svojem očetu. Tako so nastale rodbine: Kačić-Jurići (ker se je oče



Andrej Kačić - Miošić,
narodni hrvaški pesnik.

Rodbina Kačić-Miošićev se je nastanila v Bristu (Brestu) v Dalmaciji, na bregu jadranskega morja, in iz te rodbine se je rodil slavni pesnik Andrej Kačić-Miošić. Leto njegovega rojstva ni dovolj znano, a verjetno je, da se je rodil l. 1696. Njegov oče, pošten in veren mož, imel je razven Andreja še tri sinove in jedno hčer, na katere je pazil, kakor na svoje oko, Mati, Katarina (Tomašević), iz poštenega rodú, vzgajala je svoje otroke prav po krščansko. Že kot deček je kazal mali Andrej bistro glavico in dobro srce. Njegov ujec, provincial frančiškanski, je spoznal kmalu velike sposobnosti svojega sorodnika in ga je sprejel v samostan za ostroški, da bi se tukaj šolal. Kakor drugodi, tako so tudi na Hrvaškem bili takrat samostani središče in zavetje slobode in omike. Zlasti v Dal-

¹⁾ Oziram se na najnovejše izdanje, katero je izdal odbor za Kačićev spomenik. Zagreb, 1889.

maciji so bili takrat žalostni časi, ker so Benečani na vsak način hoteli zatreti